Р Е Ш Е Н И Е
№ 46071

гр. София, 23.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 55 състав,** в публично заседание на 10.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10626** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на „Столичен електротранспорт“ ЕАД- [населено място], представлявано от изпълнителния директор Е. Г. и Г. А. – председател на СД чрез юрисконсулт Д. Г. срещу Решение № 1040-21-534/27.07.2026г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата на „Столичен електротранспорт“ ЕАД срещу Разпореждане № 38178/25.06.2025г., издадено от длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО при ТП на НОИ С.-град, с което е приета за трудова злополука по чл.55, ал.1 от КСО претърпяното увреждане на здравословното състояние на 04.06.2026г. от А. Х. Х.. Жалбоподателят навежда доводи за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство и неспазване на материалния закон. Счита, че не са налице изискуемите кумулативно предпоставки за да се приеме, че декларирана злополука за трудова. Сочи, че в оспорения акт липсват мотиви в подкрепа на твърдяното от пострадалото лице и заключението на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО. Твърди, че процесният акт е издаден в нарушение чл. 35 от АПК, без да са изяснени фактите и обстоятелствата, тъй като не са обсъдени събраните в хода на административното производство писмени доказателства. Иска се съда да отмени решението, както потвърденото с него разпореждането, издадено от длъжностно лице като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът – Директора на ТП на НОИ – С. град, чрез юрк. В. оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание заинтересованата страна А. Х. Х., се явява лично и се представлява от адвокат Г., който оспорва жалбата. Претендира присъждане на съдебни разноски.
Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:
На 16.06.2026 г. от осигурителя „Столичен електротранспорт“ ЕАД е подадена на основание чл. 57, ал. 1 от КСО декларация за трудова злополука с вх. № 629 за която е открито досие № 38178. Според декларацията, злополуката е станала с А. Х., на длъжност „ватман", на 04.06.2026 г. в 15:09 часа през работно време и по повод на извършваната работа - при управление на трамвайна мотриса с инв. №3006, пострадалият претърпява ПТП, вследствие на което получава, други повърхностни травми на подбедрицата на десен крак.
В хода на производството по установяване характера на злополуката са събрани и приложени в досието и следните доказателства: декларация за трудова злополука с вх. № 629 ; протокол от 04.06.2026 г. за разследване на злополуката от осигурителя; сведение от 04.06.2026 г.; пътен лист серия бан №[ЕГН]/04.06.2026 г. за ТМ марка Т6А2- 152; протокол от 04.06.2026 г. за проверка на изпробвана мотриса №3006; обяснения от инж. А. Ц., А. В. К., Ц. Ц. Б., А. Х. Х. и А. Г. Н.; Констативен протокол за ПТП с пострадали лица №К274/04.06.2026 г.; амбулаторен лист №1403/ г. и болничен лист №Е. / г.
С оглед събраните в хода на образуваното административно производство данни, с оспореното Разпореждане № 38178/25.06.2026 г. длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО е приело за трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО претърпяното на 04.06.2026 г. от А. Х. травматично увреждане на дясна длан и дясна подбедрица, получено при ПТП.
С жалба с вх. № 1012-21-1548 от 07.07.2026г., подадена от осигурителя „Столичен електротранспорт“ ЕАД е оспореното разпореждането № 38178/25.06.2026 г. В тази връзка е постановено Решение № 1040-21-534/27.07.2026 г. на директора на ТП на НОИ - С.-град, с което е потвърдено оспореното разпореждане.
При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:
Депозираната жалба е процесуално допустима, като подадена от легитимирано лице с правен интерес и в законоустановения срок.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „г“ КСО разпорежданията за признаване или непризнаване на злополуката за трудова се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Съдът намира, че процесното Решение № 1040-21-534/27.07.2026 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентен орган. Предвид представената Заповед № 1015-21-143/07.06.2018 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, потвърденото с решението разпореждане също е издадено от компетентен орган, в предвидената форма, като са спазени административнопроизводствените правила.
Решението на директора на ТП на НОИ С.-град е валидно, обективирано в предвидената в закона писмена форма, съдържа правни и фактически основания за неговото издаване, подписано е от неговия издател.
При извършената служебна проверка съдът не констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Изпълнени са изискванията на Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки (НУРРОТЗ) и КСО. Решението и потвърденото с него разпореждане са издадени в съответствие с изискванията на чл. 35 от АПК, след като са изяснени всички факти и обстоятелства във връзка с декларираната

злополука и не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК, представляващи основание за отмяна на оспорения административен акт.
Съдът намира, че решението е постановено при правилно прилагане на материалния закон.
Съгласно чл. 55, ал. 1 от КСО трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило неработоспособност или смърт. Тази нормативна разпоредба означава, че фактическият състав на злополуката, която законодателят приема за трудова изисква наличието на следните обстоятелства: 1/ да е налице внезапно увреждане на здравето на осигурено лице; 2/увреждането да е довело до неработоспособност или смърт на осигуреното лице; 3/ увреждането да е настъпило през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа извършвана в интерес на предприятието.
В случая е безспорно, че злополуката е станала с осигурено за този риск лице - А. Х., който е назначен на трудов договор, за което е подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ в регистъра на трудовите договори в НАП.
Установява се, че на 04.06.2026г. А. Х. е претърпял внезапно увреждане на здравето - неочаквано, непредвидимо, еднократно, пряко и непосредствено въздействие на външни материални фактори на работната среда върху организма на пострадалия. По данни от декларацията за трудова злополука, от писмените обясненията на инж. А. Ц., А. В. К., Ц. Ц. Б., А. Х. Х. и А. Г. Н., Констативен протокол за ПТП с пострадали лица №К274/04.06.2026 г. и от приложените медицински документи, злополуката е станала през време и по повод на извършваната работа - при управление на трамвайна мотриса с инв. №3006, пострадалият претърпява ПТП, вследствие на което получава, други повърхностни травми на подбедрицата на десен крак, за което е издаден болничен лист Е./ г. В този смисъл, в случая е налице и неблагоприятен резултат от увреждането - настъпила временна неработоспособност.
В случая следва да се приеме, че е доказан и следващия елемент от състава на чл.55, ал.1 от КСО, а именно налице е функционална връзка между настъпилото внезапно увреждане и изпълнението на трудовите функции на увреденото лице.
От събраните доказателства се установява, че травматичното увреждане е претърпяно през работно време и по повод на извършваната от пострадалия работа, съгласно Констативен протокол за ПТП с пострадали лица №К274/04.06.2026 г., по бул. „А. С. с посока на движение от [улица]към [улица]и на кръстовището с [улица]трамвайната мотриса с инвентарен номер ТРА3006, управлявана от жалбоподателя не пропуска и реализира ПТП с насрещно движещата си трамвайна мотриса с инвентарен номер ТРА661 с водач А. Г. Н..
В случая е налице и последният елемент от сложния фактически състав на чл. 55, ал. 1 от КСО - причинна връзка, изразяваща се в причинена от увреждането временна неработоспособност, която е удостоверена с болничен лист, издаден от компетентните медицински органи по реда на Наредбата за медицинската експертиза /НМЕ/. Болничният лист не е обжалван в предвидените от закона срокове, вкл. от работодателя - жалбоподател в настоящото производство, поради което е влязъл в сила и удостоверява обстоятелства, които като окончателно установени позволяват на лицето да ползва съответните осигурителни права.
В този смисъл се явява доказана и причинната връзка между травмата и настъпилата неработоспособност, респектовно - налице са всички елементи от сложния фактически състав на чл. 55, ал. 1 от КСО, поради което злополуката правилно е кварифицирана като трудова.
По горните съображения съдът намира обжалваното решение за правилно и законосъобразно, а жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.
При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 144 от АПК, чл. 78,

ал. 8 от ГПК, чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. С оглед фактическата и правна сложност на делото, както и предвид изрично заявената претенция, съдът определя дължимото възнаграждение в размер на 200 лв., равняващи се на 102,26 евро.
При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, съдът намира претенцията на заинтересованата страна за заплащане на съдебни разноски за адвокатско възнаграждение за основателна, като следва да бъде осъден жалбоподателят да й заплати сумата от 600 евро съгласно представения договор за правна помощ.
Водим от горното и на осн. чл. 172, ал. 2, предл. посл. Административен съд София – град, III отделение, 55-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Столичен електротранспорт“ ЕАД- [населено място], представлявано от изпълнителния директор Е. Г. и Г. А. – председател на СД чрез юрисконсулт Д. Г. срещу Решение № 1040-21-534/27.07.2026 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град.
ОСЪЖДА „Столичен електротранспорт“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор Е. Г. и Г. А. – председател на СД да заплати на Националния осигурителен институт сумата от 102,26 /сто и две евро и 26 евроцента/ евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.
ОСЪЖДА „Столичен електротранспорт“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор Е. Г. и Г. А. – председател на СД да заплати на А. Х. Х., ЕГН [ЕГН] сумата от 600 /шестстотин/ евро, представляваща адвокатско възнаграждение.
Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: